

12.9. КОНКУРСНА ДОКУМЕНТАЦИЈА

Из Историјског музеја Србије затражено је од Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, мишљење да ли Управни одбор (УО) Музеја, у вези с јавним конкурсом за избор директора Музеја, може да донесе одлуку да се докази кандидата о испуњености услова конкурса могу скенирати и поставити на званичној интернет страници Музеја, објавити на огласној табли и доставити члановима УО и НО.

У захтеву се наглашава да се ради о комплетној конкурсној документацији, укључујући ону која садржи личне податке из личне карте, дипломе, уверења о држављанству, о (не)осуђиваности и сл., те да би њихово објављивање уследило по добијању позитивног мишљења Повереника.

У одговору Повереника наводи се следеће:

Са становишта надлежности утврђених Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја и Законом о заштити података о личности, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности нема овлашћење да органу јавне власти даје одобрење за објављивање одређених докумената који садрже и податке о личности, па стога ни да утиче на доношење одлука Управног одбора Музеја.

Ипак, ценећи настојање Музеја, као и ресорног министарства, да се поступак избора директора установа културе учини транспарентним у оквирима законских решења, Повереник сматра да је потребно да укаже на начелне ставове који проистичу из напред наведених закона, а које је Музеј у обавези да поштује како предметно објављивање информација, односно документације не би било на штету ни једног ни другог права установљеног овим законима.

Са становишта Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), неспорно је да информације којима Музеј као орган јавне власти располаже у вези са спровођењем конкурса имају карактер информација од јавног значаја, у смислу члана 2. Закона.

Имајући у виду да конкурсна документација садржи и податке о личности у смислу члана 3. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08 и 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС, 107/2012) и да објављивање података представља радњу обраде података која подлеже примени овог закона, то Музеј при доношењу одлуке да ли и које информације из конкурсне документације може да објави, треба да има у виду следеће:

Будући да је реч о јавном конкурс за функцију руководиоца органа јавне власти, неспорно је да то појачава интерес јавности да зна у погледу оних информација које су од значаја за доношење одлуке о избору кандидата, односно оних које су од значаја за само вршење функције. У том смислу, са становишта члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, било би нпр. оправдано објављивање имена кандидата међу којима се врши избор, предлога програма рада кандидата, њихове радне биографије, односно стручне референце, дакле оних информација које доприносе учешћу јавности у доношењу одлука органа власти и њиховој оцени. Полазећи од тога да се ради о пријављеним кандидатима за носиоце јавне функције, извесно је да њихова очекивања у погледу заштите приватности не могу бити на оном нивоу на коме би нпр. била очекивања кандидата на конкурс за посао „обичног“ државног службеника или за посао ван органа јавне власти.

Генерално објављивање других докумената свих кандидата, тј. оних докумената који садрже податке о личности попут фотокопије личне карте, извода из књиге рођених, уверења о здравственом стању, уверења о истрази и (не)осуђиваности и сл., без унапред прибављене изричите сагласности кандидата и без озбиљног повода за то, било би проблематично са становишта основаности обраде и начела прекомерности, а тиме супротно члану 8. Закона о заштити података о личности.

Таква документација, односно информације садржане у њој могле би да буду доступне јавности по поднетом захтеву за слободан приступ информацијама само изузетно уколико би се у конкретной ситуацији доказало да постоји изузетно јак интерес јавности да се оне објаве, када интерес права јавности да зна претеже у односу на заштиту права на приватност, односно права на заштиту података о личности као елемента права на приватност. То подразумева неку од ситуација прописаних чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, нпр. да је сам кандидат својим изјавама допринео објављивању таквих информација или да постоји озбиљна сумња када је реч о исправности одлуке органа у погледу испуњености неког од предвиђених услова конкурса код одређеног кандидата и слично.

У погледу објављивања самих одлука Музеја или другог органа власти донетих поводом спровођења конкурса, тешко да би било могуће доказати одсуство оправданог интереса јавности да зна, односно постојање некаквог другог претежнијег интереса као могућег разлога ограничења овог права, код чињенице да се ради о информацијама из којих се утврђује да ли је орган поштовао процедуру и услове конкурса

приликом избора директора, с тим што се и код објављивања тих докумената мора водити рачуна да се претходно заштите и учине недоступним за јавност они лични подаци који задиру у приватност и који нису важни за вршење функције, попут адресних података, јединственог матичног броја и слично.

Поступање с документацијом кандидата у процесу доношења одлуке по конкурсну нужно захтева примену мера заштите, у складу с чланом 47. Закона о заштити података о личности.

Број: 011-00-00691/2013-02 од 5. НОВЕМБРА 2013.

12.10. СТАТИСТИЧКИ ПОДАЦИ

Удружење грађана је актом бр. 71/13 од 24. септембра 2013. затражило од Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности мишљење о томе да ли је поверљиве природе или јавна информација она која садржи списак центара за социјални рад који су у 2012. изместили децу из породице ради безбедности, и број деце која су по том основу измештена из породице, у сваком центру. Наглашено је да су ускраћени подаци за центре код којих је број измештене деце мањи од три, као и да намера Удружења није да дође до личних података о деци и њиховим породицама.

У вези с тим, Повереник је обавестио Удружење о следећем:

Према члану 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) постоји законска претпоставка о постојању оправданог интереса јавности да зна у односу на све информације у поседу органа јавне власти, уз могућност да орган власти докаже да у конкретној ситуацији постоји супротстављени претежнији интерес.

Изузеци од права на приступ информацијама прописани чл. 9, 13. и 14. Закона нису апсолутне природе и не доводе аутоматски до ускраћивања или ограничења права без претходног вагања супротстављених интереса и могућих штетних последица, у складу с чланом 8. Закона.

У односу на предметне информације, Повереник је мишљења да би било веома тешко доказати да би, саопштавањем назива центара за социјални рад који су у 2012. привремено изместили децу из породице ради безбедности, као и статистичког податка о броју те деце по сваком центру, било повређено право на приватност деце и њихових породица или неко друго важно добро одређеног лица.

Статистички, односно анонимизовани подаци нису подаци о личности, у смислу члана 3. Закона о заштити података о личности